

[Wilhjelm]

opgiver den skattefrihed for aktieudbytter, man som fond har i Danmark, og i stedet bliver udbytteskattet med 30 pct.

Over for denne pludselige iver efter at bidrage til det danske samfunds offentlige udgifter må en vis skepsis nok være på sin plads, når man betænker koncernens og dens skatteeksperters hidtidige bestræbelser.

Helt bortset fra at det kan være en fuldt tilstrækkelig forklaring, at koncernen realistisk rgner med, at bl.a. VS' kampagne mod fonds og fiduser omsider er ved at give resultat, således at den her hjemmehørende fond ikke fortsat kan regne med at have skattefrikort, så viser en nærmere undersøgelse, at det pludseligt opståede utæmmelige behov for at komme til at betale udbytteskat nok ikke er så entydigt:

Skulle skattefriheden for fonds blive bevaret, så er det i første omgang rigtigt, at A. P. Møller ved at flytte fonden har sat denne skattefritagelse over styr for udbytteskattens vedkommende. Men det skyldes alene, at Danmark ikke har nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst med Liechtenstein, hvilket naturligvis i andre sammenhænge er en fordel for A. P. Møller.

I så fald behøver koncernen kun at lade fonden stifte et selskab f.eks. i Schweiz, som Danmark har dobbeltbeskatningsoverenskomst med, og at lade de pågældende aktier overføres til dette selskab. Den pågældende overenskomst er da af en sådan art, at selskabet vil få tilbagebetalt den i første omgang tilbageholdte udbytteskat.

Vi nægter at tro, at lrs. Kristian Mogensen og koncernens øvrige skatteeksperter skulle være uvidende om denne nærliggende mulighed. Men den har ikke været nævnt i den offentlige debat, når man fra A. P. Møllers side har fremført, at man ved flytningen har gjort sig selv udbytteskattepligtige i Danmark.

Da ingen kan være tjent med, at den opfattelse breder sig, at A. P. Møller-koncernen skulle være så tåbelig at betale Kr. Mogensen store honorarer for at øge koncernens skattebetalinger, vil VS anmode ministeren om at bekræfte, at de unddragelsesmuligheder, som her er beskrevet, faktisk eksisterer.

Ministeren for skatter og afgifter (Erling Olsen, fg.):

I forbindelse med udbetaling af udbytte fra danske selskaber skal der indeholdes udbytteskat med 30 pct.

Danske fonde er ikke skattepligtige af udbytter og kan følgelig få udstedt frikort, hvorefter det udloddende selskab kan udbetale udbytte uden indeholdelse af udbytteskat.

Udenlandske fonde er skattepligtige her til landet af udbytter fra danske selskaber. Skattepligten anses for opfyldt ved indeholdelse af udbytteskatten på 30 pct.

Udenlandske udbyttmodtagere kan dog i visse tilfælde få tilbagebetalt udbytteskatten helt eller delvis, såfremt der mellem udbyttmodtagerens hjemland og Danmark er indgået en overenskomst herom. En sådan overenskomst foreligger ikke mellem Danmark og Liechtenstein.

Flytter en fond fra Danmark til Liechtenstein, bliver den således skattepligtig af udbytter fra danske selskaber.

Det kan bekræftes, at fonden kan undgå denne beskatning, hvis den overdrager sine aktier til et selskab, som den stifter i Schweiz. Dette følger af den dansk-schweiziske dobbeltbeskatningsaftale, hvorefter udbyttet i nævnte tilfælde kun kan beskattes i Schweiz.

Overdrager fonden sine aktier til et selskab, som den stifter på de hollandske Antiller, kan beskatningen her i landet ikke helt undgås. Efter den dansk-hollandske dobbeltbeskatningsaftale skal udbytte beskattes i den stat, hvor udbyttmodtageren har hjemsted, men udbyttet må også beskattes i den anden stat, dog højst med 15 pct. Denne overenskomst er ved noteudveksling udvidet til også at omfatte de hollandske Antiller.

Om overdragelse af aktier fra en fond i Liechtenstein til selskaber stiftet i Schweiz eller på de hollandske Antiller i øvrigt udløser skattekrav i noget af de nævnte lande, er skattedepartementet ikke bekendt med.

Spm. nr. 979

Til *ministeren for skatter og afgifter* (15/7 82) af:

Wilhjelm (VS):

Besvarelse (28/7 82):